

Załącznik do rozp. Prez. Rzeczypospolitej z dn. 11 października 1927 r. (poz. 817).

Wykaz I dróg państwowych.
(do art. 1).

Nr.	Nazwa drogi	Długość km.
1.	Raduń — Ejszyszki — Wilno	82
2.	Jurysdyka — Orany (stacja kolei) — granica Państwa	35
3.	Jeziory — Druskieniki — granica Państwa	40
4.	Wołpa — Zelwiany — Mosty — Szczuczyn — Planty	45
5.	Mielengiany — Bukliszki — Twerecz — Podziszna	17
6.	(Mir) — Stary Świerzeń — Stołpce	2
7.	Muszyna — Łeluchów — granica Państwa	8,5
8.	Głogoczew — Izdebnik	10
9.	Kraków — Krzeszowice — Trzebinia — Chrzanów	38
10.	Od drogi Grudziądz — Tczew do granicy Państwa przez most na Wiśle pod Tczewem	2
11.	Tczew — Miłobądz — granica W. M. Gdańska	8
12.	(Kartuzy) — Przodkowo — Gdynia	28
13.	Wejherowo — granica Państwa (na Łębork)	16
14.	Zakopane — Morskie Oko	31
15.	Drohobycz — Medenice — Piaseczna — (Lwów)	38

Ogółem 400,5

Wykaz II odcinków i odnog dróg, którym odejmuje się charakter dróg państwowych.
(do art. 2).

Nr.	Nazwa drogi	Długość km.
1.	Jeziory — Nowa Ruda — Czyżówka — Orany — Wilno (odcinek drogi Warszawa — Dryświaty wykazanej w załączniku do ustawy z dnia 23 czerwca 1921 r. w punkcie 1) i w załączniku do ustawy z dnia 26 września 1922 r. w punkcie 1).	132
2.	Orany (stacja kolei) — Sołtaniszki — Lilańce (odnoga drogi Warszawa — Dryświaty wykazana w załączniku do ustawy z dnia 23 czerwca 1921 r. w punkcie 1-b).	33,8
3.	Mielengiany — Raściuny (odcinek drogi Grodno — Twerecz wykazanej w załączniku do ustawy z dnia 26 września 1922 r. w punkcie 1).	10
4.	Stary Świerzeń — Nowy Świerzeń (odcinek drogi Łomża — granica Państwa, wykazanej w załączniku do ustawy z dnia 23 czerwca 1921 r. w punkcie 4).	1,7

Nr.	Nazwa drogi	Długość km.
5.	Wołpa — Skidel (odcinek odnogi Skidel — Wołkowysk drogi Łomża — granica Państwa, wykazanej w załączniku do ustawy z dnia 23 czerwca 1921 r. w punkcie 4-a).	29
6.	Lwów — Drohobycz (odnoga drogi Biała — Lwów, wykazana w załączniku do ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r. w punkcie 19-g).	74
7.	Zator — Chrzanów (odcinek odnogi Zator — Będzin drogi Biała — Lwów, wykazanej w załączniku do ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r. w punkcie 19-a).	20
8.	(Kartuzy) — Przodkowo — Wejherowo (odcinek drogi Warszawa — Puck, wykazanej w załączniku do ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r. w punkcie 4).	35

Ogółem 335,5

818.

Rozporządzenie
Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 14 października 1927 r.

o uporządkowaniu stanu prawnego w organizacji gmin wyznaniowych żydowskich na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem województw: poznańskiego, pomorskiego i śląskiego.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. № 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Moc obowiązującą dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o zmianach w organizacji gmin wyznaniowych żydowskich na terenie b. Królestwa Kongresowego (Dz. P. P. P. № 14, poz. 175) oraz utrzymanych przez tenże dekret w mocy postanowień rozporządzenia z dnia 1 listopada 1916 r. o organizacji Żydowskiego Towarzystwa Religijnego — rozciąga się na województwa: krakowskie, lwowskie, stanisławowskie i tarnopolskie.

Art. 2. Żydzi, mieszkańcy obszarów, określonych w art. 1 niniejszego rozporządzenia, tworzą z żydami, mieszkańcami b. Królestwa Kongresowego oraz obszarów, określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 28 października 1925 r. w sprawie utworzenia gmin wyznaniowych żydowskich (Dz. U. R. P. № 114, poz. 807) i w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 9 marca 1927 r., rów-

nież w sprawie utworzenia gmin wyznaniowych żydowskich (Dz. U. R. P. № 23, poz. 175) — jeden Związek Religijny, publiczno-prawny.

Art. 3. Ukonstytuowanie gmin wyznaniowych żydowskich na zasadach przepisów niniejszego rozporządzenia na obszarach, wymienionych w art. 1, będzie dokonane najpóźniej w ciągu roku, licząc od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

Art. 4. Przepisy dekretu Naczelnika Państwa z dnia 7 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. № 14, poz. 175) wraz z utrzymaniami w mocy postanowieniami rozporządzenia z dnia 1 listopada 1916 r. obowiązywać będą na całym obszarze Rzeczypospolitej, z wyjątkiem województw: poznańskiego, pomorskiego i śląskiego, w brzmieniu, ustalonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Art. 5. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 6. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia. W miarę wprowadzania w życie, w myśl art. 3, powołanych w art. 1 przepisów, — ustawa z dnia 21 marca 1890 r. (Dz. u. p. austr., № 57) oraz wszelkie przepisy, wydane w przedmiotach, unormowanych rozporządzeniem niniejszem, tracą na obszarach województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego moc obowiązującą.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski

Minister: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Dr. Dobrucki

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

Załącznik do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 października 1927 r. (poz. 818).

PRZEPISY O ORGANIZACJI GMIN WYZNANIOWYCH ŻYDOWSKICH NA OBSZARZE RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ Z WYJĄTKIEM WOJEWÓDZTW: POZNAŃSKIEGO, POMORSKIEGO I ŚLĄSKIEGO.

Dział I.

Przepisy ogólne.

Art. 1.

Żydzi, mieszkańcy Rzeczypospolitej Polskiej, z wyjątkiem województw: poznańskiego, pomorskiego i śląskiego, tworzą Związek Religijny, publiczno-prawny. Związek Religijny składa się z gmin. Na jego czele stoi Rada Religijna Gmin Żydowskich. Związek Religijny i poszczególne gminy mają prawa korporacyjne i prawo posiadania pieczęci.

Art. 2.

Żydzi, mieszkający w gminie politycznej, tworzą żydowską gminę wyznaniową.

Jednakże naczelną władzą nadzorczą może, po wysłuchaniu opinii Rady Religijnej, połączyć kilka gmin politycznych w jedną gminę wyznaniową lub jedną gminę polityczną podzielić na kilka terytorjalnie oddzielnych gmin wyznaniowych.

Art. 3.

Żydowska gmina wyznaniowa winna zapewnić członkom gminy możliwość zaspakajania ich potrzeb religijnych. Kompetencje gminy stanowi zatem:

- a) organizowanie i utrzymanie rabinatu,
- b) zakładanie i utrzymywanie synagog, domów modlitwy, kąpiei rytualnych i cmentarzy,
- c) czuwanie nad religijnym wychowaniem młodzieży,
- d) troszczenie się o zapewnienie ludności żydowskiej koszernego mięsa,
- e) zarządzanie majątkiem gminnym i fundacjami, na rzecz gminy ustanowionymi, oraz wszelkimi urządzeniami i zakładami, do gminy należącymi.

Pozatem gmina wyznaniowa ma prawo, na zasadach ogólnych, z zastrzeżeniem praw i obowiązków Państwa i jego organów samorządnych, udzielania ubogim żydom pomocy dobroczynnej i zakładania w tym celu instytucyj dobroczynnych.

Dział II.

Gminy mniejsze.

Art. 4.

Zarząd żydowskiej gminy wyznaniowej składa się z rabina gminy i ośmiu członków obieralnych.

Art. 5.

Zarząd jest obierany przez powszechne, równe, tajne, bezpośrednie i proporcjonalne głosowanie na

przeciąg lat czterech. Czynne prawo wyborcze jest zależne od następujących warunków:

- a) wyznanie żydowskie,
- b) wiek 25 lat skończonych,
- c) płeć męska,
- d) zamieszkanie w obrębie gminy żydowskiej bez przerwy przynajmniej rok jeden.

Prawo wyborcze ulega zawieszeniu na czas postępowania upadłościowego, utraty praw obywatelskich, ubezwłasnowolnienia, kary więziennej i korzystania z dobroczynności publicznej.

Art. 6.

Bierne prawo wyborcze jest zależne od warunków następujących, oprócz wymienionych w art. 5:

- a) obywatelstwa polskiego,
- b) skończonych lat 30,
- c) nieskazitelności obywatelskiej.

Art. 7.

Przeciwko wyborowi członka zarządu służy każdemu członkowi gminy, posiadającemu czynne prawo wyborcze, w razie pogwałcenia postanowień, zawartych w przepisach niniejszych, prawo wniesienia zażalenia do miejscowej władzy nadzorczej. Zażalenie winno być wniesione w ciągu 14-dniowego terminu prekluzyjnego. Termin prekluzyjny rozpoczyna się od dnia urzędowego opublikowania rezultatu wyborów. Na decyzję miejscowej władzy nadzorczej służy skarżącemu prawo wniesienia dalszego zażalenia w toku instancji. Zażalenie to powinno być wniesione w ciągu 14 dni, licząc od dnia doręczenia decyzji miejscowej władzy nadzorczej.

Art. 8.

W każdej gminie winien być rabin, w miarę potrzeby i podrabin.

W gminach mniejszych rabini i podrabini obierani są przez powszechne, równe, tajne i bezpośrednie głosowanie zwyczajną większością głosów członków gminy, posiadających czynne prawo wyborcze.

Art. 9.

Zarząd obiera z pośród siebie przewodniczącego, który zwołuje zebrania i kieruje obradami zarządu. W razie przeszkody zastępuje go najstarszy z członków zarządu.

Art. 10.

Zarząd reprezentuje gminę we wszystkich stosunkach prawnych. Dokumenty, obowiązujące gminę, winny być podpisywane przez przewodniczącego lub jego zastępcę i dwóch członków zarządu oraz opatrzone pieczęcią gminy.

Art. 11.

Zarząd może dla spełnienia poszczególnych zadań utworzyć odpowiednie komisje, do których może również powołać osoby, nie należące do zarządu.

Przewodniczący zarządu gminy ma prawo uczestniczenia we wszystkich posiedzeniach komisji z głosem doradczym.

Art. 12.

Zarząd gminy układa budżet na każdy rok obrachunkowy i listę imienną członków gminy z oznaczeniem nałożonej na każdego z nich składki.

Art. 13.

Budżet i lista składek winny być dostępne w ciągu 8 dni dla członków gminy. O wyłożeniu budżetu i listy składek winny nastąpić obwieszczenia publiczne w odpowiedni sposób.

Po upływie następnego tygodnia budżet i lista składek wraz z zażaleniami winny być przesłane do władzy nadzorczej. Zażalenia, wniesione po upływie drugiego tygodnia, mogą być odrzucone, jako spóźnione.

Dział III.

Gminy wielkie.

Art. 14.

Dla gmin wyznaniowych żydowskich, liczących przeszło 5000 mieszkańców żydów, naczelna władza nadzorcza może, zgodnie z artykułami 15 do 23, nakazać wprowadzenie specjalnej organizacji zarządu dla gmin wielkich.

Przepisy o gminach mniejszych stosują się odpowiednio do gmin wielkich.

Art. 15.

Gmina wielka jest zarządzana przez radę gminy wyznaniowej i przez zarząd.

Naczelna władza nadzorcza określi liczbę członków rady i członków zarządu dla poszczególnych gmin.

Zarząd gminy wielkiej składa się przynajmniej z ośmiu członków i rabina gminy.

Oprócz tego naczelna władza nadzorcza może powołać do zarządu gminy wielkiej jeszcze trzech członków, mających w swej gminie bierne prawo wyborcze.

Art. 16.

Członkowie rady gminy wyznaniowej są wybierani przez członków gminy żydowskiej, mających czynne prawo wyborcze.

Wybory odbywają się na zasadach głosowania powszechnego, równego, tajnego, bezpośredniego i proporcjonalnego.

Art. 17.

Rada gminy wyznaniowej obiera zarząd na zasadach wyborów proporcjonalnych.

Art. 18.

Członkowie rady i członkowie zarządu gminy wielkiej są obierani na przeciąg lat czterech.

Art. 19.

Na wybór członków rady każdemu członkowi gminy, posiadającemu czynne prawo wyborcze, służy prawo wniesienia zażalenia, zgodnie z art. 7, na wybór zaś członków zarządu każdemu członkowi rady.

Art. 20.

Rada gminy wyznaniowej i zarząd obierają swych przewodniczących i ich zastępców zwykłą większością głosów. Wybór podlega zatwierdzeniu przez naczelną władzę nadzorczą. O ile wybrani po raz trzeci nie będą zatwierdzeni, naczelną władzę nadzorczą mianuje przewodniczących.

Art. 21.

Do rady gminy wyznaniowej należą następujące sprawy: 1) uchwalanie budżetu i jego zmian, 2) oznaczanie wysokości składek i sposobu ich poboru oraz oznaczanie opłat, 3) zaciąganie pożyczek, 4) zakładanie i urządzanie lub zasadnicza reforma zakładów gminnych, 5) zmiany w stanie majątku nieruchomości gminy, 6) wybór rabina gminnego i podrabina, 7) szczególne sprawy, których opracowanie władza nadzorczą lub zarząd przekazuje radzie.

Uchwały rady w sprawach powyższych następują na mocy wniosków zarządu. Rada gminy wyznaniowej ma prawo założenia protestu przeciwko działalności zarządu. O ile nie dochodzi do porozumienia pomiędzy zarządem a radą, rozstrzyga Rada Religijna. Członkowie zarządu biorą udział w posiedzeniach rady gminy wyznaniowej z głosem doradczym.

Art. 22.

Całkowite zarządzanie gminą należy do zarządu, o ile w poprzednim artykule czynności zarządzania nie są przekazane radzie gminy wyznaniowej.

Art. 23.

Rada Religijna ma prawo, z zezwolenia naczelnej władzy nadzorczej, podzielić wielkie gminy na kilka okręgów rabinicznych. Każdy okręg rabiniczny winien mieć rabina, którego obiera rada gminy wyznaniowej zwykłą większością głosów. Przeniesienie rabina do innego okręgu rabinicznego bez jego woli może nastąpić jedynie z zezwolenia Rady Religijnej.

Dział IV.

Rada Religijna.

Art. 24.

Rada Religijna wykonywa przysługujące Związki Religijnemu, jako całości, prawa korporacyjne i reprezentuje jego interesy wobec władz Państwa.

Rada Religijna ma nadzór nad Związkiem Religijnym i kieruje całą jego działalnością, nie kępując wolności sumienia poszczególnych osób, gmin i stowarzyszeń wyznaniowych.

Rada Religijna może podejmować urzędnia i zakładać instytucje wspólne dla wszystkich gmin lub dla gmin poszczególnych obszarów Państwa. Rada Religijna ma również prawo wspierania gmin finansowo słabych.

Art. 25.

Rada Religijna składa się z 14 świeckich członków Żydowskiego Związku Religijnego i z 7 rabinów.

Siedzibą Rady Religijnej jest stołeczne miasto Warszawa.

Art. 26.

Prócz 21 członków, wchodzących w skład Rady Religijnej z wyboru, Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może do niej powołać czterech świeckich i dwóch duchownych członków.

Członków Rady Religijnej z wyboru wybierają wyborcy gmin. Wyborców wybierają członkowie zarządów gmin mniejszych i członkowie rad gmin wielkich.

Wybory do Rady Religijnej odbywają się na zasadach głosowania tajnego i proporcjonalnego. Członkowie zarządów gmin każdego powiatu zbierają się dla wyboru wyborców do Rady Religijnej w odnośnym mieście powiatowym.

Członkowie rad gmin wielkich wybierają wyborców oddzielnie. Powiaty i wielkie gminy, liczące do 50.000 mieszkańców-żydów, wybierają jednego wyborcę, liczące powyżej 50.000 do 100.000, — dwóch wyborców i t. d., przyczem na każde 50.000 mieszkańców-żydów przypada jeden wyborca.

Na członków Rady Religijnej mogą być wybierane osoby, posiadające w swojej gminie bierne prawo wyborcze.

Art. 27.

Rada Religijna obiera swego prezesa i jego zastępcę zwykłą większością głosów. Obydwaj podlegają zatwierdzeniu przez naczelną władzę nadzorczą. O ile po raz trzeci nie zostaną zatwierdzeni, preza i jego zastępcę mianuje naczelną władzę nadzorczą.

Art. 28.

Co do reprezentacji Rady Religijnej i tworzenia komisji stosują się odpowiednio artykuły 10 i 11.

Art. 29.

Przeciwko wyborowi członków Rady Religijnej służy każdemu wyborcy, w razie pogwałcenia postanowień, zawartych w przepisach niniejszych, prawo wniesienia zażalenia do naczelnej władzy nadzorczej w ciągu 14-dniowego terminu prekluzyjnego. Termin ten rozpoczyna się od dnia urzędowego opublikowania rezultatu wyborów.

Art. 30.

Rada Religijna układa budżet na każdy rok obrachunkowy i określa, jakie składki mają być wnoszone na jej rzecz przez oddzielne gminy.

Art. 31.

Rada Religijna obiera z pośród siebie wydział wykonawczy dla spraw bieżących. Rada Religijna może przekazać wydziałowi wykonawczemu poszczególne zakresy pracy do samodzielnego załatwienia.

Rada Religijna uchwała regulamin obrad i pracy zarówno dla siebie jak i dla rad i zarządów gmin. Regulamin winien uzyskać zatwierdzenie naczelnej władzy nadzorczej.

Prezes Rady Religijnej jest jednocześnie przewodniczącym wydziału wykonawczego.

Dział V.

Stowarzyszenia wyznaniowe.

Art. 32.

W obrębie każdej gminy wielkiej mogą się tworzyć stowarzyszenia wyznaniowe w celu urzędzenia i utrzymywania synagog i innych urządzeń religijnych. Utworzenie stowarzyszenia wyznaniowego wymaga zezwolenia władzy nadzorczej. Stowarzyszenie wyznaniowe wciągnięte być winno do rejestru Rady Religijnej, przez co uzyskuje prawa korporacyjne.

Art. 33.

Naczelną władza nadzorcza może, po wysłuchaniu Rady Religijnej, zażądać, aby stowarzyszenia, utrzymujące domy modlitwy, organizowały się jako stowarzyszenia wyznaniowe, według przepisów niniejszych.

Art. 34.

Stowarzyszenia wyznaniowe obierają jednego rabina i czterech członków zarządu, którzy razem stanowią zarząd stowarzyszenia. Bliższe przepisy, dotyczące się wyborów, kadencji wyborczej członków zarządu i rabina oraz stosunku prawnego rabina do stowarzyszenia wyznaniowego, określa statut stowarzyszenia wyznaniowego.

Art. 35.

Zarząd stowarzyszenia wyznaniowego układa budżet na każdy rok obrachunkowy. Budżet ten powinien być przedstawiony do sprawdzenia przed początkiem roku obrachunkowego zarządowi wielkiej gminy, w obrębie której stowarzyszenie się znajduje.

Art. 36.

Naczelną władza nadzorcza może, po wysłuchaniu Rady Religijnej, postanowić, aby członkowie stowarzyszeń wyznaniowych zostali odpowiednio zwolnieni od płacenia składki gminnej, jeżeli urzędzenia stowarzyszenia wyznaniowego zastępują brakujące albo niedostateczne urzędzenia gminne, lub jeżeli wymagane od członków stowarzyszenia wyznaniowego, żeby korzystali z urzędzeń gminnych, byłoby niesłuszne, zwłaszcza sprzeciwiałoby się wolności ich sumienia.

Dział VI.

Rabini.

Art. 37.

Rada Religijna gmin żydowskich ustanawia w statucie zasady obowiązujące dla dopuszczenia do sprawowania urzędu rabina i podrabina. Statut ten winien być zatwierdzony przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Niezależnie od określonych w statucie wymagań, do sprawowania urzędu rabina i podrabina mogą być dopuszczane osoby, mające do tego zdolność według zaświadczenia kolegium rabinów, uznanego przez Radę Religijną.

Rabin i podrabin winni znać języki polski i hebrajski w piśmie i słowie.

Art. 38.

Rada Religijna prowadzi listę kandydatów, którzy mogą być dopuszczeni do sprawowania urzędu rabina i podrabina.

Art. 39.

Rabin i podrabin powinni przez wzorowy tryb życia przy pełnieniu swych czynności i poza niemi okazać się godnymi szacunku, jakiego wymaga ich urząd. Zakazuje się rabinowi i podrabinowi prowadzić interesy handlowe lub brać w nich udział.

Art. 40.

Działalność rabina i podrabina może być spełniana jedynie przez rabinów i podrabinów danych gmin i stowarzyszeń wyznaniowych.

Na wyjątki może zezwolić Rada Religijna.

Art. 41.

Rada Religijna wydaje dla rabinów i podrabinów przepisy, dotyczące ich urzędowania i regulaminu dyscyplinarnego, jako też przepisy o ich pensji, emeryturze i zabezpieczeniu pozostałych po nich wdów i sierot.

Obydwa te rozporządzenia podlegają zatwierdzeniu naczelnej władzy nadzorczej.

Art. 42.

Kaznodzieje z wykształceniem rabinicznym, uznanem przez Radę Religijną, uważani są za rabinów, w myśl przepisów niniejszych.

Art. 43.

Wybór rabina i podrabina podlega zatwierdzeniu Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, na przedstawienie Rady Religijnej.

Art. 44.

Stanowisko rabina i podrabina gminy jest dożywotnie. Zwolnienie z urzędu przez naczelną władzę nadzorcą może nastąpić jedynie na wniosek Rady Religijnej, zgodnie z przepisami regulaminu dyscyplinarnego: 1) gdy rabin lub podrabin jest niezdolny do pełnienia obowiązków swego urzędu, nie naruszając tem praw jego do emerytury; 2) gdy rabin lub podrabin popełnia czyn, sprzeciwiający się godności lub obowiązkowi jego stanu.

Art. 45.

Rabin gminny, z zastrzeżeniem podziału wielkiej gminy na okręgi rabiniczne, ma nadzór nad urzędzeniami religijnymi, funkcjonariuszami wyznaniowymi, nauczycielami religji i rzeźnikami w obrębie swojej gminy. Rabin ma wyłączne prawo udzielania ślubów i rozwodów w obrębie swojej gminy, z zastrzeżeniem praw rabinów stowarzyszeń wyznaniowych (art. 46).

Rabin ma obowiązek wygłaszania kazań w soboty i święta. Rytualne zarzynanie może być wyko-

nywane jedynie przez osoby pisemnie do tego upoważnione przez rabiną gminnego.

Art. 46.

Nadzór nad urządzeniami religijnymi i nad funkcjonariuszami wyznaniowymi stowarzyszenia wyznaniowego pełni rabin stowarzyszenia wyznaniowego (art. 34). To samo dotyczy nadzoru nad szkołami religijnymi, urządzeniami przez stowarzyszenie wyznaniowe, z zastrzeżeniem praw władzy państwowej, jako też udzielania upoważnień oraz nadzorowania rzeźników stowarzyszenia wyznaniowego. Rabin stowarzyszenia wyznaniowego ma prawo udzielania ślubów i rozwodów, w których stronami są członkowie jego stowarzyszenia lub ich dzieci. Przepisy o aktach stanu cywilnego nie ulegają przez to zmianie.

Dział VII.

Gospodarka finansowa.

Art. 47.

Gminy wyznaniowe mogą na pokrycie swych potrzeb jak również na pokrycie potrzeb Rady Religijnej (art. 30), o ile one nie mogą być zaspokojone z dochodu z majątku gminy, zwłaszcza z zakładów fundacyj i specjalnych zapisów, pobierać od członków Żydowskiego Związku Religijnego przymusowe składki i opłaty.

Uchwały gmin w przedmiocie budżetu, ustanowienia składek i opłat oraz sposobu ich poboru, wymagają zatwierdzenia władzy nadzorczej. Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych i Skarbu, określi bliżej uprawnienia władz administracyjnych w tej mierze oraz środki prawne, przysługujące gminom przeciwko odmownej decyzji władzy, uprawnionej do zatwierdzania rzeczonych uchwał. Rozporządzenie to oznaczy również władze, powołane do ściągnięcia zaległych składek i opłat.

Dotychczasowe przepisy o maksymalnej wysokości składek i o uwolnieniu od składek członków zarządów gmin zostają uchylone.

Art. 48.

Stowarzyszenia wyznaniowe pobierają składki od swoich członków na mocy obopólnego porozumienia. Zobowiązania do płacenia tych składek regulują się przepisami prawa cywilnego.

Dział VIII.

Władza nadzorczą.

Art. 49.

Naczelną władzą nadzorczą nad organami zarządu gmin wyznaniowych żydowskich jest Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Miejsową władzą nadzorczą dla poszczególnych gmin jest władza administracji ogólnej I instancji.

Art. 50.

Bliższe przepisy dotyczące się dokonania wyborów na mocy przepisów niniejszych wydaje Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 51.

Właściwymi władzami dla rozstrzygania zażaleń na decyzje, zarządzenia i działalność organów zarządu Żydowskiego Związku Religijnego (zarządy gmin, rady gmin wyznaniowych, Rada Religijna), są, z zastrzeżeniem postanowień artykułów 7, 13, 19, 29, 43 i 47 przepisów niniejszych, organa zarządu Związku, kolejno wyższe.

Każde zażalenie powinno być podane pisemnie i umotywowane. Wniesienie zażalenia nie ma skutków wstrzymujących. Instancja odwoławcza może przez tymczasowe rozporządzenie odroczyć wykonanie zaskarżonej decyzji. Rozstrzygnięcie zażaleń powinno być pisemne.

Art. 52.

Wykonanie przepisów niniejszych powierza się Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, który w tym celu wydaje niezbędne przepisy wykonawcze.

Dział IX.

Przepisy przechodnie.

Art. 53.

Do chwili wyboru Rady Religijnej, czynności jej sprawuje naczelna władza nadzorczą.

Art. 54.

Rada Religijna rozstrzyga, w jakim stopniu udzielone przed wydaniem przepisów niniejszych świadectwa o uzdolnieniu do pełnienia czynności rabina i podrabina i udzieleniu tytułu rabina i podrabina uprawniają do korzystania z art. 37.

Ustęp 3 art. 37 nie dotyczy osób, które przed wydaniem przepisów niniejszych sprawowały czynności rabinów i podrabinów.

819.

Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa

z dnia 10 października 1927 r.

w sprawie zwrotu cła przy wywozie obrabiarek.

Na zasadzie art. 7 ustęp d) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. № 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Przy wywozie zagranicę obrabiarek do metali i drzewa, wytworzonych w kraju, zezwala się